

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 31. jaanuaril 2023 – Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala versus Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Kohtuasi C-46/23, Újpesti Polgármesteri Hivatal)

(2023/C 127/25)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Vastustaja: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (edaspidi „isikuandmete kaitse üldmäärus“) (1) artikli 58 lõiget 2, eelkõige selle punkte c, d ja g tuleb tõlgendada nii, et riiklik järelevalveasutus võib oma parandusvolitusi rakendada anda vastutavale töötlejale või volitatud töötlejale korralduse kustutada ebaseaduslikult töödeldud isikuandmed isegi ilma isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 1 kohase andmesubjekti selgesõnalise taotluseta?
2. Juhul, kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on, et järelevalveasutus võib anda vastutavale töötlejale või volitatud töötlejale korralduse kustutada ebaseaduslikult töödeldud andmed ka ilma andmesubjekti taotluseta, siis kas see sõltub sellest, kas isikuandmed on saadud andmesubjektilt või mitte?

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Markkinaoikeus (Soome) 1. veebruaril 2023 – Alajärven Sähkö Oy ym. ja Elenia Verkko Oyj versus Energiavirasto

(Kohtuasi C-48/23, Alajärven Sähkö jt)

(2023/C 127/26)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Markkinaoikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Alajärven Sähkö Oy ym. ja Elenia Verkko Oyj

Vastustaja: Energiavirasto

Eelotsuse küsimused

1. Milliseid kriteeriume tuleb kohaldada ja arvesse võtta selle hindamisel, kas tegemist on riigi reguleeriva asutuse põhilistesse regulatiivsetesse kohustustesse ja volitustesse sekkumisega viisil, mille puhul ei ole tagatud riigi reguleeriva asutuse sõltumatus vastavalt elektriturudirektiivi (1) artikli 57 lõigetele 4 ja 5, või kas on tegemist üldsunnistega, mis ei ole seotud elektriturudirektiivi artikli 59 kohaste regulatiivsete kohustuste ja volitustega?

2. Kas elektriturudirektiivi artikli 57 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud riigi reguleeriva asutuse sõltumatuse nõudega saab lugeda kooskõlas olevaks sellist eelkirjeldatud (käsitleva eelotsusetaotluse punktid 13, 14, 16 ja 17 ning lisaks eelkõige punktid 36–41) riigisiseste õigusnormide muudatust, mille eesmärk oli, nagu on märgitud seaduse ettevalmistavates materjalides, mõjutada elektrienergia jaotamise hindu, tehes riigisiseses elektrituruseaduses võrguettevõtjate regulatiivset keskkonda puudutavaid muudatusi, millega ei ole küll otseselt sekkunud ülekande- või jaotustasudesse või nende arvutamise metoodikasse, kuid mille tõttu pidi riigi reguleeriv asutus siiski muutma oma metoodikat järelevalveperioodi ajal?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/944 elektrienergia siseturu ühiste normide kohta ja millega muudetakse direktiivi 2012/27/EL (uuesti sõnastatud) (ELT 2019, L 158, lk 125).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 1. veebruaril 2023 – AZ, 1Dream OÜ, Produktch Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-49/23)

(2023/C 127/27)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: AZ, 1Dream OÜ, Produktch Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Vastustaja: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/42 (¹), eelkõige selle artikli 4, ja raamotsuse 2005/212 (²), eelkõige selle artikli 2, kohaldamisalasse kuulub liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt liikmesriigi kohus otsustab kriminaaltulu konfiskeerimise üle ebaseaduslikult omandatud vara käsitlevas eraldi menetluses, mis eraldatakse kriminaalmenetlusest enne, kui tuvastatakse kuriteo toimepanek ja tunnistatakse keegi selle toimepanemises süüdi, ning milles on samuti nähtud ette konfiskeerimine kriminaalasja toimikust eraldatud materjalidele tuginedes?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas mõiste „konfiskeerimisotsus“ direktiivi 2014/42, eelkõige selle artikli 8 lõike 6 teise lause tähenduses hõlmab mitte ainult neid kohtuotsuseid, millega tunnistatakse, et vara saadi ebaseaduslikult, ja antakse korraldus selle konfiskeerimiseks, vaid ka neid kohtuotsuseid, millega lõpetatakse ebaseaduslikult saadud vara käsitlev menetlus?
3. Kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas harta artikliga 47 ja direktiivi 2014/42 artikli 8 lõike 6 teise lausega on kooskõlas õigusnorm, milles ei nähta ette varaga seotud isikute õigust kaevata konfiskeerimisotsust edasi?
4. Kas liidu õiguse ülimuslikkuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, sellega on vastuolus, kui liikmesriigi konstitutsiooni kohus, mis menetleb põhiseaduskaebust, mis on esitatud liidu õigusega vastuolus olevaks kuulutatud liikmesriigi õigusnormi kohta, otsustab, et õiguskindluse põhimõtte on kohaldatav ja nimetatud õigusnormi õiguslikud tagajärjed säilitatakse ajutiselt kuni nimetatud kohtu otsusega määratud hetkeni, kui vaidlustatud säte kaotab kehtivuse?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/42/EL, kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (ELT 2014, L 127, lk 39).

(²) Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/212/JSK, mis käsitleb kuritegevusega seotud tulu, kuriteovahendite ja omandi konfiskeerimist (ELT L 68, lk 49).